

Beslut
2008-03-19

Beteckning

Ärende om uppehållstillstånd m.m.

Sökande

- 1.
 - 2.
- båda medborgare i Ryska Federationen

Offentligt biträde/ombud:

Beslut

Migrationsverket beslutar att

- avslå _____ och
ansökningar om uppehålls- och arbetstillstånd

- avslå _____ och
ansökningar om flyktingförklaring och resedokument

- utvisa _____ och
med stöd av 8 kap. 7 § utlänningslagen (2005:716)

- utvisningen ska ske genom att _____ och
sänds till Ryska Federationen, om de inte visar att
något annat land kan ta emot dem

Sammanfattning

Beslutet rör två asylsökande, moder och son, från Tjetjenien i Ryssland. I beslutet gör Migrationsverket bedömningen att de sökande inte har några trovärdiga individuella skäl för sina ansökningar och att de därför inte är att anse som flyktingar enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen eller skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § första stycket 1 utlänningslagen. Vidare gör verket en bedömning av om det i Tjetjenien kan anses råda en inre väpnad konflikt eller andra svåra motsättningar enligt 4 kap. 2 § första stycket 2 utlänningslagen. Enligt den praxis som har tillämpats fram till i dag har det ansetts råda en inre väpnad konflikt i Tjetjenien. Beslutet innehåller en utförlig redogörelse för den landinformation som verket har inhämtat vid en utredningsresa till Tjetjenien. Mot bakgrund av denna landinformation gör verket bedömningen att det nu inte längre kan anses råda en inre väpnad konflikt i Tjetjenien och att det där inte heller råder andra svåra motsättningar i utlänningslagens mening. De sökande anses därför inte vara skyddsbehövande på dessa grunder. I beslutet konstateras slutligen att omständigheterna inte är synnerligen ömmande och att det saknas möjlighet att bevilja de sökande uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen. Ansökningarna avslås och de sökande utvisas från Sverige.

Ansökan, yrkanden och grunder

(M) och (R),
 mor och son, reste den 8 maj 2007 in i Sverige och ansökte om asyl. De har uppgett att de är tjetjener med muslimsk trosuppfattning och att de kommer från Groznyj. Deras modersmål är tjetjenska.

M och R har yrkat att de ska beviljas uppehållstillstånd, i första hand som flyktingar enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen, då de riskerar förföljelse på grund av sin etnicitet, och i andra hand som skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § första stycket 1-2 utlänningslagen, då de riskerar sådan behandling eller bestraffning som avses i punkten 1 eller sådana allvarliga övergrepp som avses i punkten 2. De har också ansökt om flyktingförklaring och resedokument. I sista hand har de yrkat att de ska beviljas uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen då omständigheterna är synnerligen ömmande i deras fall.

Som skäl för sina ansökningar har M och R anfört i huvudsak följande. År 2002 återvände M och R till Groznyj efter att ha varit på flykt. Federala styrkor fanns då i staden och de undersökte alla. R blev bortförd och misshandlad och han skadades i ansiktet. R gömdes då hos släktingar. Han folkbokfördes på en annan plats, men personer från de federala styrkorna kom ofta och frågade efter honom hemma hos M. År 2005 genomsöktes M:s bostad av myndighetspersoner. De ville veta vad R gjorde. R:s farbror kämpade för separatisterna i bergen. I april 2007, när R var på väg från sin fars släktingar, blev R stoppad vid en postering som var gemensam för den ryska militären och president Kadyrovs män. Det var banditer som bemannade posteringen. R togs tillfånga av Kadyrovs män och fördes till

deras bas i byn . Han blev hånad och hotad. De sade till R att ”eftersom din farbror kämpar mot oss måste du kämpa mot honom” och att de skulle döda R om han inte gjorde som de sade. R kom till basen på kvällen och stannade där till nästföljande morgon då en man hjälpte honom att fly. Mannen körde R dit han var skriven. Därefter började R att förbereda flykten. Både M och R är hotade i Tjetjenien av Kadyrovs män.

M har gett in och åberopat två dokument från organisationen Memorial från 2004 och 2007 som beskriver den allmänna situationen i Tjetjenien.

Två muntliga genomgångar har genomförts med M respektive R.

Vid den första muntliga genomgången har R berättat i huvudsak följande: Han har bott i Groznyj i hela sitt liv. Han har aldrig varit aktiv i något parti eller i en väpnad grupp, men han stödjer gerillan. År 1999 lämnade de staden på grund av kriget och bosatte sig hos släktingar i Deras lägenhet i Groznyj fanns kvar när de återvände till staden i januari 2002. Han blev gripen och misshandlad två eller tre veckor senare. De släppte honom när man förstod att det inte var honom de sökte. M blev rädd och skickade honom tillbaka till . Det var Kadyrovs män som sökte honom 2005. De letade efter honom på grund av att hans farbror deltog i kriget. Första gången de sökte honom var på sommaren 2005. De sökte inte efter honom på folkbokföringsadressen utan på M:s adress. De visste inte på vilken plats han var folkbokförd. Han bodde inte där han var folkbokförd utan han reste till släktingar och vänner. Farbrodern stred för den icke erkände presidenten. Farbrodern kontaktade honom för att han skulle lämna frukt och underkläder. De träffades inte så ofta. Sista gången de sågs var 2006. Han vet inte vilken roll farbrodern hade i gerillan. Farbrodern ville inte att han skulle blanda sig i. Hans far är vid liv och bor i Groznyj. Fadern har inte haft några särskilda problem på grund av farbroderns aktiviteter. Anledningen är att fadern har små barn och att Kadyrov i princip bara förföljer de som kan delta i kriget. Det som hände vid militärposteringen i april 2007 var att de kontrollerade hans handlingar. Därefter placerade de honom i ett bagageutrymme och körde iväg med honom till basen. Det var för att förödmjuka honom. De sade att hans farbror deltog i kriget och att han skulle kriga mot denne. Ingeting hände på basen mer än detta. Det var en tjetjen som hjälpte honom att fly. Denne satte honom i en bil. Han vistades sedan hos vänner och släktingar i i en månad innan han lämnade landet tillsammans med M. Han kan inte återvända till Tjetjenien. Kadyrovs män vet om att han hjälpte sin farbror. Hur de vet detta kan han inte svara på.

Vid den andra muntliga genomgången har R berättat bl.a. följande. Han vet inte var farbrodern är nu eller om denne lever. Farbrodern ingick i Dokka Umarovs grupp, den tjetjenske presidenten som inte är erkänd, och han var verksam som rebellsoldat i Groznyj. Gruppen genomförde terrordåd år 2003 och 2004. De hade inte kontakt med varandra så ofta. Senast de hade kontakt med varandra var år 2005. Hans far har haft problem på grund av släktskapet med farbrodern. Kadyrovs män hotade och försökte skrämma

fadern. Om fadern varit frisk skulle de även gripit honom. Vid gripandet i april 2007 ställde de honom på knä och misshandlade honom. Frågor ställdes inte vid själva gripandet. De tittade på hans ID-handlingar och i en lista. Senare frågade de var farbrodern fanns och vad denne gjorde. De slog honom med kolven och frågade om han träffade farbrodern någon gång. Det enda han vet om den som hjälpte honom att fly är att det var en tjetjen som hette . Denne tyckte synd om honom. Efter att han flytt frågade Kadyrovs män efter honom hemma hos M. Att de inte sökte honom på folkbokföringsadressen i berodde nog på att presidenten bodde där och att Kadyrov inte ville ha konflikt med denne. Han kan inte återvända till Tjetjenien. Kadyrovs senaste order är att man ska jaga släktingar till rebeller. På grund av blodshämnd har Kadyrov även bestämt att släktingar till dem som har deltagit i kriget ska strida mot de som deltagit.

M har uppgett bl.a. följande. En kort tid efter att de kom tillbaka till Groznyj år 2002 fördes R bort av maskerade personer, som hon tror tillhörde de federala styrkorna, och misshandlades. Hon avregistrerade då R från Groznyj och registrerade honom i i stället. Kadyrovs män kom hem till henne första gången år 2005. Det var planerade kontroller och dessa genomfördes hos alla och inte bara hemma hos henne. De frågade även efter R. De kom en gång per månad. Även hos släktingarna frågade de efter R. Anledningen till att de frågade efter R tror hon var R:s farbrors rebellverksamhet och att de trodde att R hade umgåtts med denne. De som besökte henne sade inget, men hon antog detta. Hon tror också att Kadyrovs män ville att R skulle kriga mot rebellerna. Att Kadyrovs män letade efter R hemma hos henne berodde väl på att de trodde att han befann sig där. M:s kusin bor nu i hennes lägenhet. Kusinen har fått förfrågningar angående henne och R.

Identitet

Det är en grundläggande princip inom asylrätten att det är den asylsökande som ska göra sitt behov av internationellt skydd sannolikt, vilket även inbegriper att sökanden måste göra sin identitet sannolik. I en prövning av en asylansökan ska alltid först bedömas om sökanden har gjort sin identitet och sitt ursprung sannolikt. Därefter ska de åberopade asylskälen prövas (MIG 2007:12).

M och R har gett in ryska inrikespass för att styrka sina identiteter. R har även gett in ett körkort.

M och R har tillfrågats om de stämplat som finns i inrikespassen, vilka indikerar att utrikespass har blivit utfärdade den 2 augusti 2006. R har hänvisat till M. M har svarat att de aldrig har haft några utrikespass men att hon har försökt att få sådana, dock utan att lyckas. Hon försökte avtala med en person om att resa från Tjetjenien och hon lämnade inrikespassen samt 1 400 dollar till denne person. När hon fick tillbaka passen fanns stämpeln där. De fick dock aldrig några utrikespass.

Migrationsverket finner vid en samlad bedömning att M och R har gjort sina identiteter sannolika. Deras ansökningar ska därför prövas mot förhållandena i Ryssland och Tjetjenien.

Bedömning av läget i Tjetjenien m.m.

Utredningsresa till Tjetjenien

Personal från Migrationsverket har i januari 2008 genomfört en utredningsresa till Ryssland och Tjetjenien i syfte att på plats inhämta information om de allmänna förhållandena i Tjetjenien. Nedanstående landinformation är huvudsakligen hämtad från en rapport som har upprättats efter denna resa. Rapporten har kommunicerats med sökandena. I rapporten finns de källor angivna som rapporten bygger på.

Aktuellt säkerhetsläge 2007/2008

Det allmänna säkerhetsläget i Tjetjenien har förbättrats avsevärt de senaste åren. Ramzan Kadyrovs politiska och militära kontroll i kombination med en kraftigt försvagad rebellrörelse och en allmänt krigstrött befolkning är sannolikt huvudfaktorerna. Några säkra siffror över antalet aktiva rebeller idag är omöjliga att ge. Enligt officiella siffror finns det 500-700 rebeller i hela norra Kaukasus. Siffran är sannolikt i underkant. Den kraftiga minskningen av antalet våldshandlingar talar dock för att rebellernas betydelse i Tjetjenien har minskat. Statistik visar en stadig minskning av våldshandlingar sedan 2004. Det bör i sammanhanget nämnas att långt ifrån alla rapporterade incidenter är direkt eller indirekt hänförliga till själva grundkonflikten i Tjetjenien; en stor del av det våld som utövas har sannolikt helt andra orsaker. Beträffande antalet dödsoffer rapporterar Memorial att till och med juli 2007 hade 43 personer, varav 11 civila, dödats i Tjetjenien. Siffrorna innebär en halvering jämfört med år 2006 då Memorial uppger att 86 personer dödades. All tillgänglig statistik och rapportering pekar entydigt på att våldet i Tjetjenien ebbat ut till en nivå där det inte längre är självklart att Tjetjenien är den primära oroshärden i området.

De tjetjenska säkerhetsstyrkorna har tillsammans med federala specialförband i många fall slagit ut den tjetjenska gerillan, bl.a. med avseende på strategiskt viktiga ledarpersoner. En annan faktor av betydelse i detta sammanhang är att myndigheterna har utfärdat regelbundna amnestier. Tusentals gerillasoldater har på detta sätt förmåtts att byta sida. Enligt uppgift kan ytterligare amnestier utfärdas. De kvarvarande rebellerna har svårt att enas om en politisk agenda eller någon militär strategi. Motiverade av så skilda saker som religiös övertygelse, fattigdom, hämndbegär eller ett fanatiskt rysshat opererar rebellerna i mindre grupper utan gemensam ledning. Tendensen är också tydlig att aktiviteten är utspridd på flera av de nordkaukasiska republikerna. I praktiken har den tjetjenska

separatiströrelsen övergått till att bli en nordkaukasisk rebellrörelse där de islamistiska grupperingarna är mest utmärkande.

Rebellerna har idag inte någon territoriell kontroll i Tjetjenien. Sannolikt är det så, att många av de som fortfarande är verksamma i kampen mot regimen lever integrerat i det tjetjenska samhället. Efter det misslyckade gisslantagandet på Nordost i Moskva och blodbadet i Beslan har gerillagrupperna alltmer undvikit civila mål. På grund av de kraftigt försvagade militära resurserna och taktiken att undvika civila dödsoffer har rebellerna övergått till att göra riktade attacker mot bl.a. myndighetspersoner.

Kidnappningar och försvinnanden

Kidnappningar och försvinnanden har präglat den tjetjenska konflikten alltsedan början av 1990-talet. Såväl federala styrkor och Moskvatrogna tjetjener som rebeller har ägnat sig åt kidnappningar. Till detta ska läggas interna stridigheter, hämndaktioner och den omfattande organiserade brottslighet som på ett affärsmässigt sätt sysslat med kidnappning mot lösen. Det ryska MR-nätverket Memorial har konstaterat att antalet personer som kidnappats eller försvunnit på tjetjenskt territorium drastiskt minskat under 2007. Fram till och med augusti 2007 rapporterade Memorial att 25 personer kidnappats i Tjetjenien. Enligt Memorials rapportering har 17 av dessa släppts, 1 hittats mördad, 2 hittats i arrester och 5 försvunnit spårlöst. Statistik visar att antalet kidnappade i Tjetjenien under 2007 är 6 personer. Det står klart att det har skett en dramatisk minskning i antalet kidnappningar och försvinnanden. Förklaringen till den drastiska minskningen av antalet kidnappade och försvunna personer är sannolikt komplex. Den försvagade gerillarörelsen, tillbakadragandet av federala styrkor samt den ökade samhällskontrollen är säkerligen bidragande orsaker. Det spekuleras i att en del av minskningen kan förklaras av att Ramzan Kadyrov personligen gett tydliga direktiv om att försvinnandena måste upphöra. Ytterligare en faktor som sannolikt påverkat antalet försvinnanden är att de omfattande upprepningsaktioner som tidigare var vanligt förekommande har ersatts av mer riktade insatser.

I takt med att säkerhetssituationen i Tjetjenien förbättrats har inskränkningarna i medborgarnas rörelsefrihet minskat. Vägspärrar finns visserligen kvar men de är få till antalet. Flygplatsen i Groznyj är återigen öppen för trafik och det görs dagliga flygningar till Moskva.

Mänskliga rättigheter

Det kan konstateras att den förbättring som har skett beträffande säkerhetsläget och den humanitära situationen i republiken inte åtföljts av en positiv utveckling på MR-området. Allvarliga kränkningar av grundläggande mänskliga rättigheter förekommer regelbundet i Tjetjenien. Yttrandefriheten är kraftigt inskränkt och någon egentlig politisk opposition mot den populära Kadyrov existerar inte. Bruket av tortyr är vanligt

förekommande inom säkerhetstjänsten, och rättssystemet är politiserat och korrumperat.

Återuppbyggnad och "tjetjenisering"

President Ramzan Kadyrov har idag ett starkt grepp om makten i Tjetjenien. Genom en successiv integration av sina irreguljära gerillaenheter i det tjetjenska inrikesministeriet ¹ har han legaliserat sin militära maktbas samtidigt som han genom utnämningen till president erhållit den officiella politiska makten. I takt med att Kadyrovs kontroll över Tjetjenien ökat har de federala styrkorna kunnat dra sig tillbaka och överlämna en allt större del av säkerhetsarbetet till Kadyrov. ² Idag finns 20 000-30 000 man stationerade i Tjetjenien och de allra flesta enheter deltar inte i antiterroristoperationer utan håller sig till sina baser.

Redan som premiärminister startade Ramzan Kadyrov ett omfattande återuppbyggnadsprogram. För den som idag besöker Tjetjenien är ett av de mest påtagliga intrycken byggnadsaktiviteten. Finansieringen av denna omfattande byggnation kommer i huvudsak direkt från den federala budgeten. Förutom återuppbyggnad av bostäder har arbete lagts ned på att få igång den sociala infrastrukturen. Skolor och sjukvårdsinrättningar finns idag på plats i alla regioner i Tjetjenien. Det bör dock påpekas att även om de fysiska attributen är där finns det fortfarande stora brister avseende kvalitet och tillgänglighet, och den stora återvandringen av internflyktingar har ökat behovet av fortsatta satsningar.

Den förbättrade säkerheten och återuppbyggnaden av Tjetjenien har gjort Ramzan Kadyrov populär bland stora delar av den tjetjenska befolkningen. Hans auktoritära ledarskap till trots ser många i Ramzan Kadyrov en etnisk tjetjen som på ett effektivt sätt skapar ordning och som dessutom visar styrka gentemot Moskva. Ramzan Kadyrov har idag skapat ett Tjetjenien som är det mest självständiga av de 84 federala delarna av Ryssland.

Hittillsvarande praxis rörande asylsökande från Tjetjenien

Regeringen fattade den 19 februari 2004 flera vägledande beslut rörande personer av tjetjensk etnicitet som kommit till Sverige direkt från den ryska delrepubliken Tjetjenien, personer som inte varit politiskt aktiva och som

¹ Ramzan Kadyrovs irreguljära enheter har inordnats under det tjetjenska inrikesministeriet som regementena Neftepolk och PMON samt bataljonerna Jug (Syd) och Sever (Nord).

² Vissa federala specialenheter är dock fortfarande aktiva i de bergiga delarna av södra Tjetjenien. I viss utsträckning används också bataljonerna Vostok och Zapad ur 46:e operativa brigaden aktivt i militära operationer. De två sistnämnda består visserligen uteslutande av etniska tjetjener men är inte direkt underställda Kadyrov. Nämnas bör också att fram tills juli 2007 åtnjöt ORB-2 en självständig position gentemot Kadyrov.

inte hade någon anknytning till andra delar av den Ryska federationen. Regeringen uttalade i sina beslut att situationen i den ryska delrepubliken Tjetjenien var att bedöma som en inre väpnad konflikt av det slag som åsytades i 3 kap. 3 § första stycket andra punkten utlänningslagen (1989:529).

Migrationsverket fattade den 20 juni 2006 flera vägledande beslut rörande asylsökande från Tjetjenien. I besluten fann verket att även om förbättringar hade skett av situationen i Tjetjenien borde situationen där fortfarande bedömas som en inre väpnad konflikt i enlighet med 4 kap. 2 § första stycket 2 utlänningslagen (2005:716).

Därför anser Migrationsverket att sökandena inte är flyktingar eller skyddsbehövande i övrigt

Flyktingar och skyddsbehövande i övrigt som befinner sig i Sverige har enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen rätt till uppehållstillstånd.

En flykting är enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen en utlänning som befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till viss samhällsgrupp. För att räknas som flykting ska utlänningen dessutom inte kunna, eller på grund av sin fruktan inte vilja, begagna sig av sitt hemlands skydd. Detta gäller oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningen utsatts för förföljelse eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot förföljelse från enskilda.

En utlänning som inte är att betrakta som flykting räknas som skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § första stycket utlänningslagen om han eller hon befinner sig utanför sitt hemland på grund av en välgrundad fruktan för att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (punkten 1 i paragrafen), eller behöver skydd på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt eller på grund av andra svåra motsättningar i hemlandet känner välgrundad fruktan att utsättas för allvarliga övergrepp (punkten 2 i paragrafen).

Migrationsverket bedömer inledningsvis att den allmänna situationen för tjetjener i Ryssland och i delrepubliken Tjetjenien inte är sådan att alla tjetjener som kommer från landet och regionen ska ges rätt att stanna som skyddsbehövande. En individuell bedömning av de åberopade skyddsskälerna måste därför göras.

Som ovan nämnts är det den asylsökande som har bevisbördan för att han eller hon är flykting eller skyddsbehövande i övrigt, och beviskravet är att den sökande ska göra sina åberopade asylskäl sannolika. Vid prövningen av de åberopade skyddsskälerna måste det bedömas om sökanden har gjort sin

asylberättelse sannolik, antingen genom den bevisning som åberopats eller genom att han eller hon bedöms vara trovärdig och därför tillerkänts förmånen av uppkommet tvivelsmål (den s.k. bevislätnadsregeln). Prövningen ska tillgå på så sätt att det först provas om sökanden har kunnat göra sin berättelse sannolik genom den bevisning han eller hon åberopat innan det görs en trovärdighetsbedömning. Sökandens berättelse får godtas om den framstår som trovärdig och sannolik (MIG 2007:12).

Migrationsverket konstaterar först att M och R inte har åberopat någon bevisning som kan göra deras berättelser sannolika och att en bedömning av trovärdigheten i deras berättelser måste göras. Av den utredning som redovisats ovan framgår att R inte närmare har kunnat beskriva sina kontakter med farbrodern eller kunnat förklara hur dessa kontakter skulle ha kommit till myndigheternas kännedom. Han har inte heller på ett tydligt sätt kunnat förklara vilken roll farbrodern haft i rebellrörelsen och varför myndigheterna skulle vara särskilt intresserade av R. Omständigheterna vid R:s rymning i april 2007 är också oklara och ofullständigt redovisade, trots att R fått upprepade frågor om detta. Dessutom har R ändrat sin berättelse i väsentliga delar under handläggningens gång; R har lämnat olika uppgifter om när han senast hade kontakt med farbrodern, vad som har drabbat hans far på grund av släktskapet med farbrodern och vad som hände vid gripandet i april 2007. M har inte kunnat ange när och hur många gånger myndighetspersoner har frågat henne angående R eller varför de skulle ha gjort det. Mot bakgrund av det anförda finner verket att R och M inte har gjort sina berättelser trovärdiga och att de inte kan läggas till grund för deras påstådda skyddsbehov.

Verket finner således att M och R inte har gjort sannolikt att de är flyktingar enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen eller skyddsbehövande i övrigt enligt 4 kap. 2 § första stycket 1 utlänningslagen. Därmed ska deras ansökningar om flyktingförklaring och resedokument avslås.

Nästa fråga som verket har att bedöma är om M och R behöver skydd på grund av en inre väpnad konflikt i Tjetjenien, vilket alltså har ansetts vara fallet i den praxis som gällt fram till i dag. Migrationsöverdomstolen har i en dom den 26 februari 2007 (MIG 2007:9) uttalat följande angående innebörden av begreppet inre väpnad konflikt:

”I folkrättslig mening kännetecknas en intern väpnad konflikt av stridigheter mellan en stats väpnade styrkor och andra organiserade väpnade grupper. Dessa stridigheter måste vara av sådan karaktär att de går utöver vad som kan klassas som inre oroligheter eller som endast utgör sporadiska eller isolerade våldshandlingar. Vidare måste de väpnade grupperna ha ett visst mått av territoriell kontroll vilket tillåter dem att utföra militära operationer. En avgörande faktor för tolkningen av begreppet är även hur civilbefolkningen drabbas – konflikten måste vara så intensiv att ett återsändande till den asylsökandes del av landet framstår som otänkbart, samtidigt

som möjlighet saknas att sända utläningen till en annan landsdel (jfr prop. 1996/97:25 s. 99 samt regeringens vägledande beslut av den 19 februari 2004, reg. 99-04).”

Mot bakgrund av den landinformation som har redovisats ovan konstaterar Migrationsverket att det i Tjetjenien varken råder sådana stridigheter eller att rebellerna där har någon sådan territoriell kontroll eller att civilbefolkningen påverkas på ett sådant sätt att det kan anses råda en inre väpnad konflikt i delrepubliken enligt 4 kap. 2 § första stycket 2 utlänningslagen. M och R är således inte att bedöma som skyddsbehövande på grund av en inre väpnad konflikt i hemlandet.

Migrationsverket har även att bedöma om M och R behöver skydd för att de på grund av andra svåra motsättningar i hemlandet känner välgrundad fruktan att utsättas för allvarliga övergrepp. Med svåra motsättningar avses bl.a. politisk instabilitet i hemlandet. Det kan röra sig om en konflikt mellan olika befolkningsgrupper, mellan en befolkningsgrupp i en del av landet och statsmakten eller mellan å ena sidan staten eller en befolkningsgrupp i landet och å andra sidan en annan stat, som dock inte nått en sådan nivå att en väpnad konflikt kan anses föreligga (se prop. 2004/05:170, s. 274).

Verket finner att den redovisade landinformationen inte ger vid handen att säkerhetsläget i Tjetjenien är instabilt på det sätt som förutsätts enligt förarbetena till bestämmelsen om svåra motsättningar. Enligt verkets bedömning råder det alltså inte svåra motsättningar i Tjetjenien.

Det kan tilläggas att om situationen varit sådan att svåra motsättningar förelegat hade det inte ensamt varit tillräckligt för att bevilja uppehållstillstånd enligt 4 kap. 2 § första stycket 2 utlänningslagen. För att ett skyddsbehov ska anses föreligga enligt denna bestämmelse krävs ett orsakssamband mellan de övergrepp som utläningen riskerar att utsättas för och de svåra motsättningar som råder. Bedömningen av om orsakssambandet är uppfyllt ska vara individuell och syfta till att fastställa om den sökande personligen riskerar övergrepp på grund av de svåra motsättningarna. Det måste finnas någon särskild omständighet, ett individuellt skäl, som visar på detta (se vägledande beslut fattat av verkets generaldirektör den 5 juli 2007 med vidare hänvisningar).

M och R är alltså inte att anse som skyddsbehövande på grund av svåra motsättningar.

Därför får de sökande inte uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter

Av 5 kap. 6 § utlänningslagen framgår att om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund får tillstånd beviljas en utläanning om det vid en samlad bedömning av utlänningsens situation föreligger sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid

bedömningen ska enligt bestämmelsen särskilt beaktas utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet.

Migrationsverket konstaterar att M och R inte har åberopat några omständigheter som var för sig eller sammantagna gör att uppehållstillstånd kan beviljas med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen.

M:s och R:s ansökningar ska således avslås och de ska utvisas från Sverige.

Migrationsverket konstaterar avslutningsvis att det är praktiskt möjligt att självant återvända till Tjetjenien och att utlänningslagen förutsätter att den som får avslag på en ansökan om uppehållstillstånd och ett beslut om utvisning lämnar Sverige självant.

Beslutet är fattat av undertecknad rättschef efter föredragning av verksjuristen

Kopia till
Offentliga biträdet
Mottagningsenheten

Överklagande

De här besluten kan överklagas

Man kan överklaga Migrationsverkets beslut

- att avslå en ansökan om uppehållstillstånd eller att återkalla ett sådant tillstånd
- att avslå en ansökan om arbetstillstånd eller att återkalla ett sådant tillstånd, om verket samtidigt fattat beslut om avvisning eller utvisning
- att avslå en ansökan om flyktingförklaring och resedokument
- att återkalla en flyktingförklaring
- om avvisning eller utvisning
- om förbud att återvända till Sverige
- om förvar.

Så här gör du

- Skriv vilket beslut du överklagar och hur du vill ha det ändrat.
- Skriv ditt namn, personnummer, postadress och telefonnummer.
- Underteckna brevet med ditt namn. Om du har ett ombud som hjälper dig att överklaga kan ombudet underteckna brevet. Ombudet ska i så fall skicka med en fullmakt.
- Skicka överklagandet till Migrationsverket. Enhetens namn och adress hittar du nederst på beslutets första sida.

Överklagandet ska ha kommit in till Migrationsverket inom tre veckor från den dag då du fick del av beslutet. Rätten att överklaga ett beslut om förvar är inte tidsbegränsad.

Migrationsverket överlämnar överklagandet till Länsrätten i Stockholms län, Migrationsdomstolen, om verket inte ändrar beslutet så som du vill.